

[Drachmann.]

en Regulering, saaledes at de særlig høje Toldsatser bringes noget ned og de særlig lave Toldsatser, som der jo ogsaa er særdeles mange af, som man i Regelen forbi-gaar, naar man vil føre sin Agitation mod Toldlovene, til Gengæld hæves. Det er vistnok den rigtige Linie, og jeg skulde meget ønske, at man var kommet ind paa at omsætte den i Handling og Praksis for længe siden. Men er det ikke saaledes — og der henvender jeg mig altsaa til den højtærede Minister —, at vi af visse Handelstraktater for afgørende Vareposter, som netop spiller en Rolle, naar man taler baade om de meget højt fortoldede og ogsaa om de efter min Mening altsaa urimelig, lavt fortoldede Vareposter, Metervarer og alt hvad der hører dertil, er saaledes bundet, at man egentlig en skønne Dag maa sige: Ja, den fuldkomne rationelle og definitive Toldrevision kan vi ikke foretage, saa længe vi har disse Bindinger, og saa længe vi maa tage de Hensyn, der ligger bag ved Bindingerne, som vi er tvungne til at tage ifølge Handels-traktater og alt hvad dertil hører?

Jeg synes i og for sig derfor, at det var rigtigt at udvide Gyldigheden af Loven, indt at der dermed skal være fremsat Ønske om, at den skal gælde evigt, men hellere dette end det aarlig genkommende Forslag om Forlængelse af disse midlertidige Toldlove, under Hensyn til de Undskyldninger, der efterhaanden virker noget forslidt.

Det er jo saa ofte her i Rigsdagen, at de egentlig store Sager, navnlig i Handelspolitikken, og man kunde ogsaa godt sige i Udenrigspolitikken, maaske oven i Købet i høj Grad i Udenrigspolitikken, men jeg vil nu holde mig til Handels- og Toldpolitikken, i og for sig er unddraget den høje Rigsdag, enten det nu bliver efter den nye Grundlov eller efter den bestaaende, som trods den Magt, den burde have, og sit Medansvar for Sagerne Behandling i Virkeligheden er afskaaret fra disse betydningsfulde Omraader og Problemer, jeg her omtaler. Vi aner i Virkeligheden intet om, hvad der foregaar i den høje og store Skattekommission. Skulde man tro det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — hvis Oplysninger, navnlig naar det drejer sig om Toldbyrder, jeg som bekendt stiller mig tvivlende over for, men denne Gang tror jeg altsaa virkelig, man kan tro ham —, saa sker der egentlig ikke saa meget i denne Skattekommission. Men naar vi saa af Hensyn til denne Skattekommissions „hektiske“ Arbejde alligevel nu igen skal skyde dette fra os, baade Arbejdet og Ansvar for disse

Told- og Afgiftsloves Forlængelse, synes jeg, vi i alt Fald i Udvalget kunde have et rimeligt Krav paa at faa en Oversigt over Skattekommissionens Arbejde: hvor langt den er naaet og de Linier, man agter at gaa frem efter, saaledes at Partierne herigennem, foruden af deres Repræsentanter, som selvfølgelig ikke kan tænkes bedre end de, der er valgt — det skulde da lige være med Undtagelse af, at der er for faa af dem —, som Helhed kunde faa et Indblik i, og derigennem det høje Ting og Rigsdagen et Overblik over Arbejdsgangen i Skattekommissionen og dermed en Følelse af, at de havde et Medansvar — en Følelse, der selvfølgelig maatte udløses i Spørgsmaalet om, hvorvidt de billige de Retningslinier, der er lagt an for dette Arbejde. Som jeg har antydnet, tror jeg jo ikke, at der kan komme Forandringer i disse Afgifts- og Toldlove — ikke engang det ærede Medlem Hr. Himmelstrup med sin verdenskendte, eller landskendte Optimisme og Grundighed, der staar i saa stærk Modstrid med min Mangel paa Grundighed, som det ærede Medlem plejer at bebrejde mig, ikke engang han tror, at der kan komme noget særligt ud af en Realitetsforhandling; saaledes som Forholdene ligger.

Men de Spørgsmaal, vi her har rejst, maa alligevel belyses og besvares i Udvalget, og jeg er meget spændt paa at høre de Oplysninger, som Finansministeren kan give — enten paa denne Talerstol eller i Udvalget — om Sammenhængen mellem disse evindelige Forlængelser af vore Toldlove, disse midlertidige Love, og Revisionsmuligheden for den samlede Toldlovgivning og den beklagelsesværdige Binding, vi paa afgørende Omraader inden for Toldlovgivningen er kommet ind paa over for Udlandet, hvilken igen afhænger af vore Handels-traktater.

Idet jeg tilsiger mit Partis Velvilje til selve Realitetsbehandlingen af de foreslaaede Told- og Afgiftslove, vil jeg gerne til Slut gøre en enkelt Bemærkning lidt uden for det egentlige Tema til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, nemlig om de uudnyttede Valutaattester. Det være langt fra mig at forsvare den højtærede Udenrigsminister og hans Handelspolitik. Vort Parti har saa ofte fremhævet, at vi ikke just er Ildtilbedere, hverken af Udenrigsministerens Handelspolitik eller de Metoder, han er gaaet frem efter, men jeg tror alligevel, man i Sandhedens Interesse maa sige — modsat hvad det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde —, at Aarsagen til de uudnyttede Valutaattester i Øjeblikket er den, at Handelen rent ud sagt døjer med at faa Has paa